

lem mente, at det gennem den stedfundne Forhandling og gennem det foreliggende Ændringsforslag var slaaet fast som Princip, at denne Rute skulde drives af Staten, og at der skulde indføres Færgedrift. Jeg kan erkende overfor det ærede Medlem, at det er slaaet fast, at Kalundborg—Aarhus-Ruten herefter er en Statsrute, men jeg kan ikke erkende, i alt Fald ikke som forbindende for mig, at det skulde være slaaet fast som Princip, at der skal indføres Færgedrift. Dette vil afhænge af, hvilket Resultat man ved de fortsatte Undersøgelser og Overvejelser kommer til. Det ligger ikke i det foreliggende Ændringsforslag, deri ligger ikke noget Princip, det foreliggende Ændringsforslag tilsigter kun at hjælpe os over en yderst kedelig foreløbig Tilstand. Det ærede Medlem kan være berettiget til for sit Vedkommende at lægge sine Ønsker ind i den saaledes opnaaede Tilstand, men der er ikke dermed fastslaaet noget principielt om, hvorvidt der skal være Færgedrift eller ikke.

Ordføreren (Poul Christensen): Det, jeg har sagt angaaende Aarhus Kommunes Krav i Anledning af de stedfundne Garnisonsflytninger, er ikke, at Spørgsmaalet er ude af Verden, for saa vidt angaar Statens Køb af de paagældende militære Etablissementer. Men naar Aarhus Bys Repræsentanter ikke fortryder, at de er rejste hjem uden de 100,000 Kr. i Erstatning, gaar jeg ud fra, at de 100,000 Kr. i alt Fald er ude af Verden. Det ærede Medlem fra Aarhus (F. F. Samuelsen) tillægger mig den Udtalelse, at jeg ogsaa mener, at Tilbudet om Købet er ude af Verden. Det mener jeg absolut ikke, thi den højtærede Minister har netop søgt Finansudvalgets Tilslutning til at forhandle videre om Købet paa de før nævnte Vilkaar. Selvfølgelig vil Ministeren, hvis Handelen gaar i Orden, fremsætte et selvstændigt Lovforslag om Godkendelse heraf, men det er min Opfattelse — og det gjorde jeg ogsaa gældende første Gang, jeg havde Ordet —, at hvis man i Aarhus ogsaa siger Nej til de 300,000 Kr., maa disse Etablissementer og Grunde, som der her er Tale om, være mere værd for Aarhus By, og saa bliver der selvfølgelig ikke Tale om Erstatning.

P. Th. Nielsen: Det, som har faaet Udtryk gennem de Forhandlinger, der er førte mellem Finansudvalget og Trafikministeren, er, at Finansudvalgets store Flertal har erklæret, ogsaa gennem en Udtalelse til Ministeren, at det, man ønskede at

stræbe henimod, var en virkelig Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland, og desaa har Udvalget enstemmigt vedtaget. — idet jeg dog for Fuldstændigheds Skyld nævner, at 3 Medlemmer af Udvalget hverken stemte Ja eller Nej, mens 12 stemte for — en Udtalelse, som lød saaledes: „Udvalget opfordrer Ministeren til at forberede Fremsættelse i næste ordinære Rigsdagssamling af et Lovforslag om Færgefart mellem Sjælland og Jylland“. Men jeg erkender selvfølgelig, at Medlemmerne af dette Ting og alle staar fuldstændig frit overfor dette Lovforslag, naar det foreligger. Der er jo imidlertid ingen Tvivl om, hvad Flertallet i Finansudvalget har ønsket. Man har for det første ønsket, at Udtalelsen skal resultere i et Lovforslag, og i dette Ønske ligger selvfølgelig ogsaa et Ønske om, at et saadant Lovforslag skal gennemføres og gennemføres i en overskuelig Fremtid. Men skulde det mod al Forventning vise sig, at der er saa store Forhindringer for denne Sag, at den ikke kan gennemføres, staar selvfølgelig alle frit, og saa staar jeg ogsaa frit overfor dette Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid ikke, at det vil vise sig. Jeg forstod nu den højtærede Minister saaledes — og det beklager jeg —, at han ikke var saa velvillig overfor den Udtalelse, som Finansudvalget har rettet til ham, som jeg i Henhold til Ministerens første Udtalelse forstod, at han var. Det beror selvfølgelig paa Ministeren, hvorvidt han vil tage Hensyn til denne enstemmige Udtalelse fra Finansudvalget eller ej, men jeg vil alligevel se den Trafikminister, som ikke tager noget Hensyn til en saadan Udtalelse.

F. F. Samuelsen: Den ærede Ordfører (Poul Christensen) kan dog ikke vente, at Aarhus Byraad skulde være særlig godt tilfreds med de Forhandlinger, der er førte. Naar den tidligere Forsvarsminister (Klaus Berntsen) for et Aar siden tilbød Aarhus Kommune 190,000 Kr., og man saa i Løbet af et Aar nedsætter dette Beløb til 100,000 Kr., saa at Aarhus Kommune altsaa i Løbet af et Aar har mistet 90,000 Kr., kan man ikke vente Tak fra Kommunen. Jeg mener derfor, at man maatte have haft Tid til at føre Forhandlinger saavel om dette som med Hensyn til Købet af Grundene derovre. Kan man ikke komme til Rette, bliver naturligvis den Udvej tilbage at gaa Rettens Vej og gøre retsligt Krav gældende overfor Staten; men jeg haaber, at det skal komme dertil,